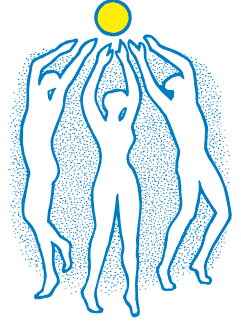

Idrottsarvet

Nr 39 - Årgång 21 - 2006

ÖREBRO LÄNS IDROTTHISTORISKA SÄLLSKAP

*Tillbaka i allsvenskan. Gamla bandykämpar gratulerar ÖSK:s nye skyttekung, Thomas Knutsson.
Fr v: Olle Säaw, Bengt Carlsson, Gunnar Gurman, Thomas Knutsson, Sven Bergström och Rolf Sund.*

Funktionärer och adresser ÖLIS verksamhetsåret 2006-07

Ordförande

Rolf Hallgren
Stallgatan 19, 702 26 Örebro
Tel: 33 18 15, mobil: 070-27 06 221
E-post: rolfhallgren@comhem.se

Vice ordförande

Kurt Löfvenhaft
Floragatan 4, 702 13 Örebro
Tel: 10 95 85, mobil 070-64 11 284
E-post: kurt.lofvenhaft@comhem.se

Sekreterare

Lars Ehlin
Södra Lillåstrand 28, 703 64 Örebro
Tel: 13 58 92, mobil 070-46 48 482
E-post: larsehlin@swipnet.se

Kassör

Lars-Gunnar Rosmark
Viktoriagatan 15, 702 55 Örebro
Tel: 019-14 56 32, mobil 0705 15 71 88
E-post: rosmark@telia.com

Övriga ledamöter

Reinar Johansson
Stafettgatan 7 702 16 Örebro
Tel: 019-611 31 55, mobil: 070-6333096
E-post: 0196113155@telia.com

Sven Karlsson
Rudbecksgatan 1, 702 11 Örebro
Tel: 019-611 52 21, mobil: 070-65 56 057
E-post: svena.karlsson@swipnet.se

Asta Skaremark
Ledgränd 47, 703 45 Örebro
Tel: 019-27 05 80
E-post: skaremark@telia.com

Foto Rolf Hallgren

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap
Besöksadress: Engelbrektsgatan 3, Örebro
Telefon: 019-602 87 35
Postadress: Box 314, 701 46 Örebro

Hemsida: www.olis.nu
E-post: idrottshistoriska@swipnet.se
Postgiro: 49 29 530-6
Organisationsnummer: 875001-4972

Ordföranden har ordet

Vid årsmötet 2006 var det fem år sen jag valdes till ordförande i Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap. Fem år i glädjens tecken. Vi brukar säga att tiden går fort - jag kan bara konstatera att det är så.

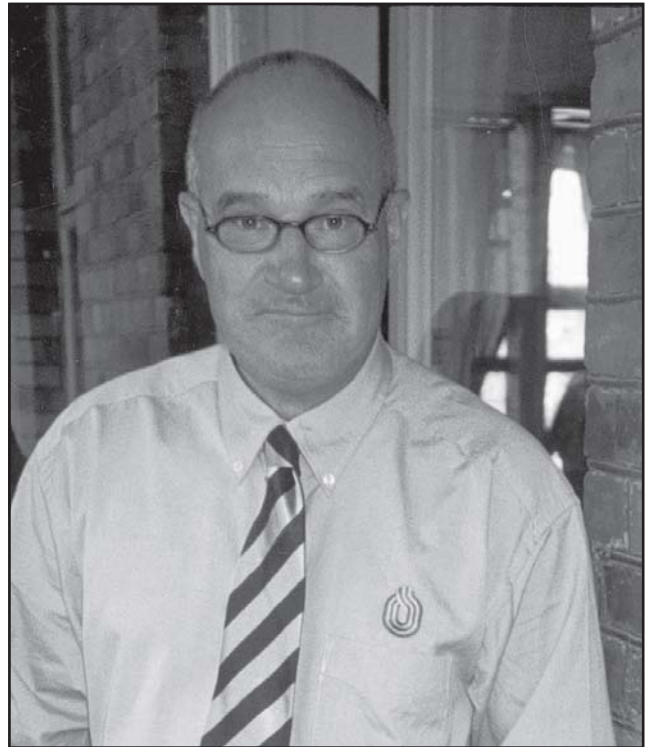
Det har varit oerhört trivsamt för mig att få lära känna så många medlemmar - personer som jag innan bara känt lite ytligt. Vad jag också under den här tiden har lärt mig är, att man nästan kan åstadkomma vad som helst, bara glädjen och inspirationen hålles vid liv.

Jag ska inte nämna någon vid namn, men i Sällskapet finns det så mycket kraft och kunskap att det räcker och blir över.

Närmast planerar vi för utställningen om "Kumlaidrotten genom tiderna". Kumla har producerat många idrottande kvinnor och män på nationell och internationell toppnivå och de kommer att presenteras. Vi bygger utställningen tillsammans med idrottsföreningarna i Kumla, som träffas varje fredag på Stadshuset och gräver i en stor skatt av dokumenterad idrottshistoria. Vi har gjort besök och imponerats av både mängden "forskare" och källmaterial. Kumla kommun har gett oss ett fint ekonomiskt bidrag, och detta tillsammans med sponsorbidrag gör att vi klarar kostnaderna.

Vad som också är roligt är att vi rest i länet och bl a besökt Hällefors. Om detta berättar vi i tidningen. Vi vill ju verkligen vara **hela länets Idrottshistoriska Sällskap**.

Till vår fina tidning efterlyser vi tips och bidrag från er alla. Det finns säkert idrottare, idrottsledare och andra som borde lyftas fram i ljuset. Vi har också funderat på att ha en sida med lite lättare

stoff, upplevelser och anekdoter och sånt som kan vara roligt att berätta om. Självt har jag åkt tåg med Lars-Gunnar Björklund.

Våra bibliotekarier efterlyser också böcker, tidskrifter och tidningar som passar i vårt idrottshistoriska bibliotek. Många har varit givmilda och vi tar gärna och tacksamt emot fler gåvor.

Med hopp om ett utvecklande och framgångsrikt år sänder jag min idrottshälsning till alla.

Örebro i mars 2006

Rolf Hallgren

Ordförande i Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap

ÖLIS tidning nr 39

Tryck: Trio Tryck

Tidningsredaktion: Bertil Cajdert, Lars Ehlin och Kurt Löfvenhaft

Layout: Karin Lidner (karin.lidner@olif.se)

ÖSK med igen

- 62:a allsvenska säsongen

Örebro Sportklubb är äntligen åter i bandyns högsta division - vilket innebär klubbens 62:a allsvenska säsong.

ÖSK med från början

Det är 75 år sedan Svenska Bandyförbundet, som bildades 1925 med bl a Gunnar Galin i spetsen, startade allsvenskan i bandy. Startåret 1931 var ÖSK ett av lagen i Södergruppen, som vanns av Göta-Karlstad med ÖSK som trea. Bernt "Slampen" Lindberg, för övrigt farfar till "Lill-Slampen", var bäste målskytt med 8 av lagets 24 mål.

Svensk bandy 110 år

Dribbelkungen "Slampen" var så outstanding med boll och klubba, att försvaret kunde koppla av en stund, när han trollade med motståndarna. Hur som helst, ÖSK fanns med i den allsvenska starten. Lagen nominerades efter de matcher som spelats under åren, alltsedan bandysporten introducerades från England av greven Clarence von Rosen år 1896. Det spelades många matcher och ÖSK erövrade bl a distriktsmästerskapet 1909 och 1911, vilket hörde till höjdpunkterna

Ungdomssatsning

Åren 1931-1990 spelades 10 SM-finaler, av vilka ÖSK vann 5. Efter nedflyttningen 1990 blev det sedan ett återbesök 1994. Intensiv satsning på ungdomsbandy och engagerat ledarskap har äntligen gett den efterlängtaade comebacken, så nu är alltså Örebro Sportklubb med i finrummet igen.

ÖSK-laget av idag är mycket ungt med "egna" produkter blandade med lyckade nyförvärv. Att sedan några duktiga egna förmågor försvunnit till andra lag är bevis på att ungdomsarbetet varit effektivt. En av några spelare är lagets skyttekung Thomas Knutsson, som förstås har bästa tänkbara stöttning på hemmaplan av pappa Gudmund. Denne blev 1996 vald till Årets Ungdomsledare av Svenska Bandyförbundet, en utmärkelse som 1975 tilldelades Sten "Kula" Törnkvist.

Länstraditioner

Må tidigare traditioner med ÖSK, IFK Askersund och BK Forward ge råg i ryggen inför fortsättningen. Vårt län kan nu glädja sig åt att ha många elitlag i de stora sporterna.

Rolf Sund

Har du en kontaktperson i banken?

FöreningsSparbanken Örebro
019 -15 80 00

Kollektivets triumf

Under medaljregndagarna i Turin-OS kom jag att fundera på vilket värde de svenska medaljerna hade. Ja, bortsett från det faktiska förstås - guld, silver och brons. Så till exempel framstod Anja Perssons bronsmedalj i kombination som en ”dålig” bronsmedalj, medan Anna-Carin Olofssons silver i skidskytte var just silver, varken mer eller mindre. Däremot kändes Damkronornas silver nästan som en segermedalj. Även guldmedaljer kunde värderas olika. Björn Lind menade sålunda att guldet i sprintstafetten var mer värt än det individuella, därför att det var ett lagguld.

När solen sken våren 1970

De här funderingarna fick mig att minnas en händelse våren 1970. Det handlar om det årets Dagbladsstafett för 20-mannalag, två varv på Djurgården med start och mål på Skansen och sträcklängder mellan 375 och 1.700 meter. Det handlar om mig själv men mest handlar det om min klubb, KFUM Örebro. En liten bakgrund. 1967 hade vi blivit trea i klass III. 1968 vann vi samma klass. 1969 vann vi klass II. Därmed var det dags för debut i elitklassen. Dagens datum var 30 maj 1970. Totalt startade 26 lag i de tre klasserna, varav åtta i elitklassen. Och solen sken över såväl alla löpare som Skansens alla djur.

Sensation i Dagbladsstafetten

Dagen efter hade Svenska Dagbladet som rubrik ”Otippat Örebro lag sensation i stafetten”. Lidingö harangerades som suveräna segrare: ”Men trots Lidingös överlägsna styrka blev loppet varken monotont eller utan spänningsmoment. Det har man att tacka Örebro för. Närkingarna nämndes aldrig i förhandsspekulationerna men hamnade på en verkligt meriterande andraplats.” Dagens Nyheter rubrik var lik konkurrentens: ”Örebro sensation i Dagbladsstafetten.” Nerikes Allehanda valde att i sin rubrik tala om en klubb i stället för en stad som Stockholmstidningarna gjorde: ”KFUM tvåa i Dagbladsstafetten. ’Det hade vi aldrig drömt om’.”

Silvret kändes som guld

Hur gick nu det här till? Det började med att vi,

ungefär som väntat, låg och pendlade mellan platserna 5–8 länge och väl. Men när Kim Bergqvist på sträcka 14 fick pinnen som sexa och sedan gjorde ett storlopp, låg vi plötsligt trea. Detta förvandlades av Per-Olof Johansson till en andraplats på sträcka 18, vilken sedan förvaltades av tvillingbrorsan Lars-Ingemar och Erik Backnert på de två sista sträckorna.

Det här kom att bli min tionde och sista Dagbladsstafett för KFUM. Eftersom jag sedan flera år tillbaka hade passerat min bäst-före-datum-säsong, var jag nöjd med min egen insats: fyra på min favoritsträcka 1000 meter grusväg längs Djurgårdsbrunnskanalen. Men den stora, allt överskuggande glädjen gällde lagets placering. Det blev visserligen bara ett ”silver”. Men loppet, som är ett av mitt livs roligaste friidrottsminnen, kändes faktiskt som ett ”guld”-lopp.

Det var kanske fler som uppfattade det så. För som det också stod i Svenska Dagbladet: ”Lidingö vann och vann överlägset. Men de åskådare som eventuellt inte såg då lagen gick i mål utan kom omedelbart efter var säkert av den tron att KFUM triumferat. Det var närkingarna som var gladast, det var från KFUM-lägrat allt tjo och tjim kom, det var därifrån de flesta och högsta muntraktionerna hördes. Och alla förstod de glädjescener som utspelades

Lika förvånad som glad, sa Ola

Mannen bakom verket, den sammanhållande länken och trivselspridaren, Ola Hellstrandh, får med några kloka ord svara för avrundningen. Svenska Dagbladet intervjuade honom nämligen efter loppet och frågade hur ett outsiderlag som KFUM kunde bli tvåa. Och Ola svarade: ”– Ja, fråga inte mig, säger Hellstrandh bedjande. Själv är jag lika förvånad som glad. Men jag skulle tro att vår jämnhet var en ovärderlig styrka. Vi har kanske ingen direkt topp, men vi har heller ingen svaghet. Det var kollektivets triumf, silverpositionen ett utslag av homogenitet.”

Lars Wolf

På besök i Hällefors

I slutet av oktober 2005 anordnade vårt Sällskap tillsammans med SISU en träff för idrottsvänner i Hällefors Folkets hus. I bussen på vägen upp rådde viss osäkerhet på om hur vi nått ut med vår inbjudan. Hur många skulle komma? Onödiga bekymmer skulle det visa sig, Vår ordförande Rolf Hallgren hade nöjet att välkomna ett 40-tal besökare som tillsammans fick en mycket trevlig eftermiddag som bl a innehöll kaffe, idrottsminnen, applåder och många glada skratt.

”Hällefors har haft många fantastiska idrottsmän under alla tider”, sa Rolf i sitt hälsningsanförande. Detta fick vi verkligen belegg för när hälleforsarna med stort engagemang presenterade sig själva. Så gott som samtliga har haft långa och framgångsrika karriärer som aktiva eller tränare eller i andra ledande positioner inom sina klubbar.

När en liten senig man reste sig upp och sa: ”Jag heter Curt Löfgren och jag har åkt en del skidor”,

då utbröt dagens längsta applåd. I slutet av 40-talet fram till 1955 slogs Curt med de verkligt stora skidkanonerna i Sverige.

Nästan sist i raden av idrottsprofiler från Hällefors reste sig en stor och troligen fortfarande mycket vältränad man upp. Det var diskuskastaren Lars Arvidson som under några år på 50-talet tillhörde Europaeliten.

På vägen hem fick Rolf Hallgren frågan om han var nöjd med resan. ”Nöjd? Javisst. Dessutom är jag djupt imponerad av alla fantastiska människor vi har träffat idag.”

Den åsikten delar han med alla oss som hade nöjet att vara med.

I nyligen gjorda intervjuer presenteras Curt Löfgren och Lars Arvidson.

Kurt Löfvenhaft

Stående: Bengt Karlsson, Rutger Örtlund, Gert Berglund, Anna Clausen, Lilian Hedberg, Laila Palm, Siv Bjurenhed, Svante Löfström, Mariana Jernberg, Nils-Erik Johansson, Gunnar Andersson, Bengt Boström.

Sittande: Sune Andersson, Curt Löfgren, Olan Bjurenhed, Stig Jernberg, Esko Thorell och Henry Spiik.

Foto: Kurt Löfvenhaft.

Han åkte ifrån Sixten Jernberg och snuvade Törnqvist på pendyl

Dä va möljigt i spöre

Curt Löfgren deltog i ca 300 tävlingar under sin aktiva tid. Ett lopp som går till historien är hans SM-seger på 5-milen 1953 i Filipstad. Av 97 anmälda startade endast 50 löpare och enbart 24 tog sig i mål i ett fruktansvärt före, där alla vallnings-tips ställdes på huvudet.

Curt hade startnummer 96, minuten efter startade Sixten Jernberg. Curt vann på tiden 3.35 39. Sixten slutade 3:a. ”Dä va möljigt i spöre” sa Curt till Sven Jerring i en segerintervju som gått till skidhistorien.

Lika snabb som förr

Vi har träffat den idag 86-årige Jernbergesegraren Curt Löfgren i hans hem i Hällefors. Curt som fortfarande åker en mil skidor varje dag under vinterperioden. berättar ett häpnadsväckande faktum. ”Tack vare Torgny Mogren kan jag åka på toppmoderna skidor och använda bästa tänkbara vallor vilket gjort att jag ända tills för något år sedan åkte milen på samma tider som jag gjorde under den aktiva tiden. Men det är jag inte ensam om, det gör även Martin Lundström.”

Vinner jag så tar jag pendylen

Vi är nyfikna på att höra hur det var att tillhöra den absoluta skideliten i Sverige under 40- och 50-talen. Curt har många minnen att berätta. En fin pris-

samling finns kvar, även om han har gett bort en hel del priser till ungdomstävlingar av olika slag. Ett pris hänger på väggen, en pendyl som har sin egen historia. Det var tänkt att Anders Törnqvist skulle vinna pendylen, men på tävlingsdagen var det dåligt före, blötsnö och allmänt svåra förhållanden. ”I sådant före var det få om ens någon som slog mig. Det var tävlingsledningen medveten om och bad mig därför att välja ett annat pris, om jag skulle segra. Pendylen hade Törnqvist beställt och den var vikt för honom.”

”Å, i helskotta heller, vinner jag så tar jag pendylen”, sa jag, ”och nu hänger den här på väggen. Dom fick införskaffa en ny pendyl till Törnqvist”. Curt skrattar gott när han berättar.

Vem har plats för nio fåtöljer

”Många gånger fick vi nyttosaker som pris. Ett år fick jag nio fåtöljer, stora och otympliga, vi hade ju inte plats för dem så jag måste sälja dem vidare. Det fick Sigge Bergman höra, han frågade om det var sant, och om det stämde att jag fick betalt, när jag uppträdde som konstcyklist och akrobat på somrarna. Jo, visst fick jag betalt för utgifterna och kanske lite till.” Då sa Bergman att man inte kunde ta ut Löfgren till Olympialaget 1948, eftersom man riskerade att han skulle bli proffsförklarad och diskad. ”Det var synd, för jag höll jämna steg med Martin Lundström som jag ofta tränade med och

Capiro Läkargruppen

tävlande mot.” Martin blev ju dubbel olympisk guldmedaljör 1948, dels på 18 km, dels på stafetten.”

Skogvaktaren Gustav Stångberg

Det är ett stort nöje att höra Curt berätta, vilket han gör han på ett mycket engagerat sätt, exempelvis om när han och Gustav Stångberg träffades utanför livsmedelsbutiken i Hällefors en lördagsmiddag för en del år sedan. Stångberg, som var ett 20-tal år äldre än Curt, var på sin tid en mycket duktig skidåkare och bodde då vid Pansartorp, som ligger ungefär 3 mil utanför Hällefors. Stångberg hade tagit sig till Hällefors på skidor - ren snöpulsning, inga spår fanns - för att handla mat inför helgen.

De båda skidentusiasterna började prata, tiden gick, det fanns mycket att tala om. När det var dags för Stångberg att handla hade butiken stängt. Om Stångberg skrattade när han tog sig hem 3 mil i snöyran utan mat förtäljer inte historien, men vi skrattar gott när Curt med stor humor och värme återger historien.

Olika förutsättningar

När Curt Löfgren tänker tillbaka på sin aktiva tid, funderar han ibland på vad som hänt om hans klubb haft samma resurser som de stora klubbarna i Dalarna, som kunde serva sina aktiva på ett helt annat sätt, både före och under loppet. Klubbarna i Dalarna servade enbart sina egna löpare med vallning, dricka och mellantider. Småklubbarnas löpare fick klara sig på egen hand. I Umeå var det däremot bättre, där var man mycket hjälpsammare men dit var det ju mycket längre resor, så en tävling där kunde göra att man var borta en vecka från hemmet. ”Långa tågresor med långa väntetider. En gång träffade jag Lennart Hyland på stationen i Storvik. När han hörde min situation bjöd han på sovvagnskupé. Det var storstilat, tycker jag.”

Masstarter

Dagens masstarter i längdåkning har han inte mycket till övers för. ”Sällskapsåkning tills det är 3 km kvar. Nej, det är inte skidåkning.” En kille som skulle hålla bra i dagens sprinterlopp är Nisse Täpp. ”Han var otroligt duktig i korta lopp Han trivdes när publiken stod intill spåret, då tog han ut allt han hade och lite till och då var han svårslagen.”

Det är lätt att förstå att Curt Löfgren var en mycket populär person i skidåkkretsar både bland ledare och medtävlade. Genom sin bakgrund som konstcyklist och munspelare blev han ofta ombedd att uppträda i olika sammanhang, vilket han gärna gjorde, ibland tillsammans med Martin Lundström som spelade dragspel.

Sixten Jernberg minns Curt som en spelevink som hade lätt till skratt. ”En frisk fläkt och mycket talför. En kul kille. Curt var en stor talang med fin teknik. Han smög fram ovanpå spåren. Filipstad -53? Visst minns jag den tävlingen. Jag startade i slutet, en minut efter Curt. Hemskt väder, jag visste knappt var jag var och Curt såg jag inte röken av.”

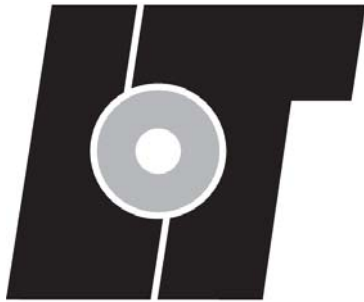
Torgny Mogren: ”Curt? En kul och skojig kille som jag lärde känna när jag började åka skidor. Han var då tränare i klubben och hade en del udda idéer. Han tog ut oss på distansträning. Istället för att springa och snubbla i skogen tog han oss på snabba promenader. Vi skulle lära oss att tåla långtidsarbete. För att hålla humöret uppe berättade han spökhistorier. Det var kul. Jo, Curt var mycket engagerad och han kunde hålla sig på samma nivå som oss trots den stora ålderskillnaden. Egentligen är det fantastiskt att han och Martin Lundström fortfarande kan hålla samma tider som på storhetstiden. Kul, men samtidigt säger det en hel del om utvecklingen inom skidsporten.”

Curt Löfgren deltog i ca 300 tävlingar under sin aktiva tid, oftast med topplaceringar. 7 Vasalopp med en tredje och en fjärde plats som bästa placeringar. 1953 vann han SM på 5-milen i Filipstad.

Kurt Löfvenhaft

Curt framför pendylen som Anders Törnqvist hade tänkt ha hemma i Mora.

www.lanstrafiken.se
Trafikupplysningen 0771-22 40 00

Structor

HULTHÉN STRÅTH

*Structor är ett
konsultföretag som
erbjuder tjänster
inom byggprojek-
tering, bygglösning
och miljöteknik*

019-676 26 00

Fax 019-676 26 29

www.structor.se • structor@structor.se
Bettorpsgatan 10, 703 69 Örebro

Fyllt 50 år?

Välkommen till Seniortorget.

Har du fyllt 50 år? Då kan du anmäla dig till ÖBOs Seniortorg. Även om dagarna som senior känns avlägsna just nu, kan det vara klokt att börja samla köpoäng. Bra att ha den dag du känner att ett lugnare boende med mycket gemenskap skulle passa dig!

Mer information om Seniortorget:
www.obo.se eller 019-19 44 00

öBo

Hem för dig

Carlsson Bil

Månd-fred 9-18 Lörd 10-14
Kyrkvägen 63, Lillån 019-16 43 80
www.carlsson-bil.bmw.se

Han kastade längre än Harald Andersson

En guldkantad karriär

Att representera Sverige i en landskamp är en dröm för många. Att dessutom bli uttagen till landslaget 26 gånger är inte många förunnat, i varje fall inte när det gäller friidrott. Att dessutom i så hög grad ha vunnit sina landslagskompisars förtroende att man utses till kapten gör friidrottskarriären än mer guldkantad. Allt det här har den nu 75-årige Lars Arvidson upplevt. Största delen av sitt liv har han bott i Hällefors, och det är här som han jobbat som lärare.

”Jag vet inte om jag gjorde så stor nytta som landslagskapten. Jag var ju inte precis den person som kunde elda upp kompisarna”, säger Lasse, när Kurt och jag träffar honom en kulen marsdag i Hällefors. Vi däremot är övertygade om, att han hade förmåga att lugna nervösa kamrater och stärka självförtroende inför tävlingen.

Diskusarenan Örnsro

1935 slog Harald Andersson världsrekord i diskuskastning på Örnsro Idrottsplats med 53.02. Torsten Ehrenmark har berättat om det. Tyvärr var Örnsrograbben Torsten inte på plats när bragden utfördes. Det var bara vaktmästare kvar, när han kom till idrottsplatsen och försökte finna den historiska nedslagsplatsen, där ”det hade kastats längre än någonstans i hela världen för bara ett par timmar sedan.”

27 år senare kastade Lasse Arvidson på samma historiska plats 54.61 i DM. Det är drygt en och en halv meter längre än Harald kastade, och det kom att bli hans personliga rekord efter en framgångsrik sextonårig karriär i diskusringen. Framgångarna började när han som sextonårig elev i Nora Realskola fick åka till Skolungdomens tävlingar på Stockholms Stadion och då vann både kula och diskus.

Tre år senare triumferade han igen, då som seminarist i Karlstad vid Skol-SM och slog det nästan 20 år gamla skolungdomsrekordet i diskus med ett resultat, som skulle ha givit honom guld vid stora SM.

Lars Arvidsson och Lars Ehlin

Standaret till ÖSK

Lasse säger själv att en förklaring till framgångarna var, att han var ovanligt stark och att ren styrketräning i kombination med bandy- och handbollsspel gjorde att han fick en allsidig träning. Rationellt började han träna 1952, och framgångarna lät inte vänta på sig. Sitt första SM tog han 1953 och bidrog därigenom till att Örebro Sportklubb vann mästerskapsstandaret – ett pris som nästan alltid vanns av klubbar från någon av de tre storstäderna. Lasse minns den framgången med en alldeles speciell glädje. Lasse tävlade då för ÖSK, och det hade antagligen blivit en längre Örebro-sejour om man lyckats skaffa honom en lägenhet. Men det gick inte och då blev det Hällefors igen.

Europaeliten

1957 tillhörde Lasse den definitiva Europaeliten. Han var med sin nionde plats bäste europé utanför öststatsblocket och bl a bättre än gamle världsrekordhållaren Adolfo Consolino, en tävlingskompis som han minns mycket väl. Vi kommer in på samtal om dopning, men det var för Lasses del en helt okänd företeelse under tävlingsåren. Friidrottsförbundet gav kostråd och skickade ut tabletter som kosttillskott. Det var en idyllisk tid,

jämförd med vår där dopningsfrågor kommit att bli en mörk sida av elitidrott.

Segrar och andra vinster

På sina 26 landskamper vann han 5 segrar, tre mot Finland, en mot Frankrike och en mot Tyskland, men den mest meriterande var nog den i Grekland i kampen Norden-Balkan. Segerkastet mätte 53.08. Men då, minns Lasse, hade det kunnat gå riktigt illa. Vid ett träningskast på den gamla olympiska arenan i Aten råkade häcklöparen Per-Ove Troll-sås få den studsande diskusskivan på sig, men det hela slutade lyckligt med endast några blåmärken.

Någon större ekonomisk vinning av sitt idrottande har Lasse inte haft. I stället för priser satte tävlingsarrangörerna in pengar på ett konto, och man kunde sedan köpa saker som man verkligen behövde. Kvittot skickades sedan in till förbundet.

Fru Margareta fick på så sätt en symaskin. Men framför allt gav idrottsåren fina upplevelser. ”Jag träffade många härliga människor, och jag fick besöka intressanta länder”, säger han.

Inte så märkvärdigt

Hur uppfattade hans elever att ha en magister med stjärnstatus? Lasse tror inte att de tyckte det var så märkvärdigt. Till det bidrog säkert att han inte glänser med det han presterat i diskusringen. För några år sedan fick han sig tillsänd tidningen Rekordmagasinet med ”Rekordmagasinets Samlaralbum 26/6 -58”, där han presenterades. Den här samlarbilderna har hans 13-åriga dotterson satt upp på väggen, så han tycker säkert att han har en särdeles märkvärdig morfar.

Lars Ehlin

Prenumerera på NA!

Senaste nytt (lokalt, inrikes och utrikes), **kultur, sport, ekonomi, nöje, TV, väder och mycket mer.**

Ring 019-15 51 50 för mer information om våra prenumerationsformer.

NA

Välkommen till en ny upplevelse!

Våra nya lätta och luftiga skyddsskor Stålex Light har skyddståhätta av aluminium och en rad nya, smarta komponenter som ger fötterna skön luftväxling.

Den nya sulan Asymetrix ger enastående halkmotstånd och en säker stegsättning.

Finns hos återförsäljare över hela landet. Utvecklas och tillverkas av Arbesko AB. Tfn 019-30 66 00.

ARBESKO
MAKES A DIFFERENCE
www.arbesko.se

Skolläraren som hoppade över sin klass

Yngst i min grupp

”Idrott på äldre dar” var temat för caféträffen i oktober förra året. Medverkade gjorde vår egen Ove Sundelius och Nils Bertil Nevrup. Nevrup, 79 år, har varit och är fortfarande en mycket framgångsrik höjdhoppare med meriter som torde vara unika i svensk idrottshistoria. Han förbereder sig nu som bäst för veteran-VM 2006.

”Då är jag yngst i min åldersgrupp och har goda möjligheter att vinna höjdhoppet”. Om han lyckas är det i så fall det åttonde VM-guldet han tar att lägga till sina tidigare 13 EM-guld och ett 30-tal SM-tecken.

Med luft över ribban

Nils Bertils idrottskarriär kan indelas i två perioder. Under den första hörde han till den svenska senioreliten i höjdhopp och vann SM 1951 före bl a Arne Ljungkvist. Den sensationella segern dokumenterades med ett i tidningar spritt foto, där hans elever står under en höjdhoppsribba och han själv i kostym och lågskor passerar ribban med luft. Några SM-medaljer till och ett par landslagsuppdrag hann han med, innan han drog sig tillbaka och satsade på lärarjobb och familj.

En imponerad Stefan

Som förberedelse för ett pensionärs liv tog han upp tävlingsidrotten igen och nådde alltså unika framgångar. Vid ett möte med Stefan Holm för några år sen uttryckte Stefan sin beundran och konstaterade

att han inte var i närheten av Nils Bertils meriter.

Nils Bertil berättade att han numera tränar mer metodiskt än han gjorde under seniortiden. Dosen är sex pass i veckan, och varje träningspass ger honom en glädjefylld ”kick”. ”Den kan jag inte klara mig utan, och jag är glad över att kroppen är med på noterna. Fint är också att ha idrottsvänner på många håll i världen.

Rundade av med ett maratonlopp

Ove Sundelius, 84, är inte lika merittyngd som Nils Bertil men har avverkat en imponerande mängd maratonlopp i Sverige och utomlands. Ove tänker gärna tillbaka på lopp i Grekland, London och New York, och när han sprang Örebro City Maraton tillsammans med sina två söner. De hängde ihop hela tiden.

Förutom maratonlopp har han klarat 8 ”klassiker” och genomfört Iron Man på Hawaii, d v s simmat 4 km, cyklat 19 mil och rundat av med ett maratonlopp. Rikskänd i TV blev Ove när han ett år ensam dominerade bildrutan vid en Vasaloppsstart. ”Ove Sundelius, IF Start Örebro” konstaterade reportern.

”Idrotten har betytt oerhört mycket för mig”, säger Ove. ”Den har skaffat mig vänner över hela världen och varit en skön kontrast till mitt liv som stillasittande byråkrat.”

Lars Ehlin

50 år med Lars-Gunnar

2005 års höstmöte arrangerades den 16 november i Alnängsskolans lokaler. I vanlig ordning började mötet med trivsam samvaro i matsalen. Därefter intogs platserna i aulan där Asta Skaremark hälsade alla välkomna, varefter Sällskapets ordförande tog till orda och bland annat parenterade avlidne hedersmedlemmen i Idrottshistoriska Sällskapt, Ola Hellstrandh.

Fakta och anekdoter

Så var det dags för kvällens gäst, Lars-Gunnar Björklund, att ta plats på scenen. Han bjöd oss alla på en svindlande resa både genom sitt eget liv som skildrare av idrott och sina möten med en märkligt lång och innehållsrik rad av idrottens ledare och utövare under de senaste 50 åren. Fakta och anekdoter avlöste varandra i en aldrig sinande ström.

Farbror Svens brevlåda

Han berättade om hur Sven Jerring under resor med det yngre gardet sportjournalister ordnade improviserade ”brevlådor”, där de då skulle framträda med sång, deklamation med mera.

Vidare berättade han hur det var att vara en av Lenart Hylands pojkar och hur mycket dessa pojkar lärde sig av denne ikon bland radiopratare. Under en följd av år refererade Lars-Gunnar ishockeylandslagets matcher tillsammans med sin parhäst, Rolle Stoltz. Där stämde personkemin till 100 %, vilket han framhöll var den egentliga orsaken till den succé de gjorde.

Gren var bättre än Olsson

Under rubriken avslöjanden fick vi veta hur Lars-Gunnar av en tillfällighet kom underfund med att Gunnar Gren i sin ungdom bara hade lagt sig till med namnet Gren. Egentligen var han född till Johan Gunnar Olsson. Efter framgångarna under VM 1958 ansökte han dock och fick anta namnet Gren även officiellt.

Detta blev sannerligen en minnesvärd kväll i Idrottshistoriska Sällskapets historia. Intrycket stärktes inte minst av ovationerna från den ca 250 personer stora publiken av idrottskunniga veterarer.

Bertil Cajdert

Lars-Gunnar Björklund och Kurt Löfvenhaft

Idrott i Kumla

Fredagsträff i Kumla

Unik samling idrottshistoria

På Kumla kommuns arkiv förvaras 104 pärmar fyllda med urklipp om allt som skrevs i Örebro Dagblad, Örebro Kuriren och NA-NT om idrotten i Kumla. Mannen bakom verket är Calle Lundholm, som föddes den 5 november 1911 och avled den 18 januari 1985. Calle var bl a sekreterare i IFK Kumla fotboll i 33 år. En av hans hobbyer var att med stor noggrannhet klippa, klistra och framförallt datera allt som skrevs om idrotten i Kumla under åren 1929-1985.

Urklippen nu tillgängliga för allmänheten

För knappt ett år sedan föddes en ljus idé. Olle (Chimbo) Johansson och Ezzo Engvall tänkte att det säkert är fler som vill se och läsa i dessa nostalgiska tidningsreferat. En idé som höll. Vi har mött ett stort intresse från Kumlaborna men även från stora delar av vårt län.

Fredagsträffar

Den idrottsintresserade allmänheten och många före detta idrottsstjärnor förgyller våra fredags-

träffar med härliga minnen, kommentarer och förlösande skratt. Allt detta sker på Stadshuset i Kumla. Det är en unik samling idrottshistoria som Calle Lundholm har lämnat efter sig i mycket fint skick, och vi vill därför att så många som möjligt tar chansen att besöka oss.

Vi tycker också att det är trevligt att Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap har visat intresse för samlingen, vilket gör att informationen om denna kulturskatt sprids. Det är med stor vördnad och eftertanke som vi idrottsnostalgiker vill tacka Calle Lundholm, för att vi nu får ta del av dessa historiska urklippsböcker!

Kumlaidrotten genom tiderna

Besök utställningen "Kumlaidrotten genom tiderna" som visas på idrottsmuseet från mitten av maj till i mitten av oktober 2006.

Hjärtligt välkomna!

Ezzo Engvall

Minnesord

Tage Ekfelt

En av det tidiga 50-talets stora friidrottsprofiler i Örebro, Tage Ekfelt, avled den 28 december 2005. Han skulle i sommar ha fyllt 80 år. Det var som friidrottare under åren 1950-55 som han skrev in sig i den svenska idrottshistorien.

Ekfelts första stora framgång kom 1950, när han med bl a Lars-Erik Wolfbrandt ingick i det stafettlag på 4 x 400 m som tog brons vid EM i Bryssel. 1952 flyttade han till Örebro, arbetade som furir på I 3 och blev klubbkamrat med Lars-Erik. Efter en misslyckad insats vid OS i Helsingfors revanscherade han sig vid SM genom att vinna både 400 och 800 meter. I landskampen mot Frankrike samma år vann han båda distanserna och mot Västtyskland 800.

Framgångarna renderade honom till innehavare av Nerikes Allehandas guldplakett.

1953 var året då ÖSK vann mästerskapsstandaret i friidrott och Ekfelt bidrog till det

genom att vinna 800 m. Seger blev det också i landskamperna mot England och Ungern.

I augusti detta år slog han svenskt rekord på 800 m med tiden 1.49.0. Rekordet stod sig i tre år, tills Dan Waern slog det med en tiondel. När EM gick i Bern året därpå deltog han i det svenska 4 x 400 meterslag, som återigen tog brons.

Efter sin idrottskarriär, med 5 SM-guld, bosatte sig Ekfelt i Skultorp utanför Skövde, där han fram till sin oväntade bortgång var tennismotionär och ledare. I oktober förra året var han hemlig gäst vid vårt Sällskaps besök hos Källes Rekordmagasin i Tråvad och glädde oss med sina minnen.

Denna text bygger på minnesord som Tommy Wahlsten, ordförande i Westgöta Idrotts-historiska Sällskap, skrivit.

Idrottsutbildarna

www.olif.se

 LARSSONBUSS

 LARSSON-RESMAN

Väskmannen identifierad

Saxat ur Nerikes Allehanda 24 nov 2005

"Kändisbingo

*Vi såg tv-profilen **Lars-Gunnar Björklund** kliva på Stockholmståget i Örebro. Han fick hjälp att bära sina väskor till stationen och upp på tåget. Men väskbäraren hann inte av och blev tvungen att åka med ända till Arboga innan han kunde gå av, och troligtvis ta nästa tåg tillbaka till Örebro igen."*

Hallgren träder fram

"För att undanröja alla missförstånd som kan drabba oskyldiga medlemmar vill jag bekräfta, att det är jag som är väskmannen. NA uppmärksammade den pinsamma händelsen den 24 november 2005. Det är visserligen kul att åka tåg, men jag klev av redan i Arboga. Vi hade gäster till lunch. Den smakade bra även om den blivit något kall.

Jag vill samtidigt passa på att påpeka, att resan var kostnadsfri och därför inte orsakade Sällskapet några kostnader. SJ visade sig vara folkets/Sällskapets järnväg."

Rolf Hallgren, ordförande.

Ur Sällskapets krönika hösten 2005

"Till årets SJ-resenär har Rolf Hallgren utsetts, eftersom han ogärna stiger av ett tåg. När Lars-Gunnar Björklund åkte tillbaka till Stockholm efter den bejublade insatsen vid höstmötet, såg Rolf till att inte bara Lars-Gunnar kom med tåget till Stockholm. "Jag trodde att alla tåg var försenade", sa Rolf som förklaring till att han inte hann av tåget, när det avgick mot Arboga.

Under sin korta resa till Arboga värvade dock Rolf många nya medlemmar till Sällskapet. Så hans resa blev inte någon förlustaffär, i synnerhet inte om vi höjer medlemsavgiften. "Hade jag åkt ända till Stockholm, hade jag hunnit värva lokföraren också", sa Rolf.

Ekonomiutskottets Kurt Löfvenhaft ska utreda, om det lönar sig att köpa månadskort till Arboga åt Rolf. Hans uppgift skulle därvid vara att värva nya medlemmar.

Händelsen uppmärksammades i Nerikes Allehanda."

Ur lilla boken med Sportgrodor

Red. Samuel Paulsson

Foten är en naturlig del av kroppen.
(Agne Jälevik)

Gubbar, nu får ni kavla upp armarna.
(Kenneth Rosén)

Orvar Bergmark sträcker på sig och lyckas få en tå på foten.
(Lennart Hyland)

Ni tre bildar en kvadrat på mittplan.
(Rolf Zetterlund)

Grabbar, ni jobbar för dåligt och är alldeles för loja. Få jag se den minsta lojalitet i den andra halvleken byter jag ut er direkt.
(Rolf Zetterlund)

Bra Data

Backahallen 25 år

Föreningsägd hall

Backahallen, den föreningsägda tennis- och badmintonhallen invid Gustavsviksbadet i Örebro, har nyligen fyllt 25 år. Den byggdes 1980 och invigdes den 19 oktober samma år. Många, även bland spelarna, tror alltså att det är en kommunal anläggning, men det är alltså fel. Stadens styrande

Från invigningen 1980. Åke Frenander invigningstalar.

gjorde tidigt på 1970-talet klart för tennis- och badmintonklubbarna att om det skulle bli en hall i Örebro så skulle man få finansiera, bygga och driva den själva. För badminton var detta inte så stort problem, eftersom badmintonhallar kan byggas och drivas på rent kommersiell grund - det går att få lönsamhet på en sådan. Men till lycka för tennisklubbarna fick man till stånd ett samarbete som resulterade i Backahallen. Man kan faktiskt säga att badminton i viss mån subventionerar tennisen.

Stora och Lilla Backa

Namnet på hallen kommer från två små gårdar som förr låg strax söder om Södra vattentornet, Stora och Lilla Backa. Den sista revs 1993. En avgörande

insats för hallen gjorde Reinar Johansson, Västra TK, som utsågs till projektledare och som ledde detta arbete med en okuvlig energi. Hallen är en stålkonstruktion med plåtfasader och byggd i 1970-talets stil. Badmintonhallen har ett speciellt trägolv i massiv bokparkett, som är mycket omtyckt av spelarna. Tennisbanorna hade först nålfiltmattor

som underlag, men detta byttes lagom till 25 års jubileet hösten 2005 ut mot en gummi-asfalt av märket PlexiPave. Detta är mera slitstarkt och något långsammare än filtgolvet.

Gunnel och Ronnie

Hallen drivs ideellt och med ett minimum av personal. Gunnel Nydell, Västra TK, var som kamrer enda anställda under rätt lång tid (1980-1997). Hon har gjort en ovärderlig arbetsinsats tillsammans med dem som skött reception och shop (på arrende), familjerna Ebbe Georgsson 1980-90 och Björn Olsson 1990-2002. Numera är det förre world-tour-spelaren Ronnie Båthman, ÖTK, som är hallchef och

kamrer, medan Thomas Larsson sköter café, shop och reception. Hallens ekonomi är numera under hygglig kontroll. Detta gynnas av att statsmakterna nu för en inflationsbekämpande politik, som ger lägre räntor och räntor på lånat kapital har varit och är hallens dominerande utgift. Örebro kommuns styrande behöver därför inte oroa sig för sin borgen åt hallens lån. Och efter en viss nedgång på 90-talet ser det nu ut som att spelarna återvänder till hallen och man kan se framtiden an med tillförsikt.

Åke Frenander

Åke var en av initiativtagarna till Backahallen och dess ordförande 1979-1996.

Ragnar Skanåker

- Sveriges meste pistolskytt

Färgstark och frispråkig

Efter årsmötet den 22 mars i Alnängsskolan och visning av den fina filmberättelsen om Orvarjubilleet var han på plats, Sveriges meste pistolskytt Ragnar Skanåker, känd också som en färgstark och frispråkig person med massor av medaljer. Några tog han fram ur sin väska och skramlade med.

Massor med medaljer och Illis quorum

Visst är han häftig att höra på, tyckte de flesta av de 200 i aulan. Något föredrag blev det inte, utan samtal och frågor var det som gällde. Inledningsvis svarade han på frågan om han var "förbannad" när han inte togs ut till Aten. "Några minuter", sa han. "Det är bättre att kanalisera energi på annat sätt. Det är kanske lättare att komma till Peking, om de olympiska gudarna vill, men efter 40 år i landslaget är det klart att man börjar bli ärrig." I sammanhanget nämnde han, att han fått Illis quorum av två kungar och på två landshövdingars förslag. Hans meritlista är lång: OS-guld 1972, OS-silver 1984 och 1988, OS-brons 1992, tre VM och EM-guld samt en mängd SM-tecken.

Jaktpilot

Ragnar växte upp på bondgård i Dalarna och vande sig att arbeta hårt redan som barn. Efter realexamen kom han till flygvapnet, och eftersom han sköt bra med tjänstepistolen blev han uttagen till skjutskolan i Söderhamn. Någon tränare har han dock aldrig haft. Därefter blev det flygutbildning i Ljungbyhed och sju år som jaktpilot med uppdrag att bli kartlägga ryssarnas beredskap i Östersjöområdet. Som FN-pilot i Kongo, där krig strax därefter bröt ut, såg han hur krig förändrar människor totalt. Ragnar Skanåker har också varit politiker och egenföretagare med bensinstation och cafeteria.

En berest man

Som tävlingskytt och tränare har han besökt ett

Ragnar Skanåker

hundratals länder. Han har haft många uppdrag som tränare bl a på paradisen Barbados, i oljeproducerande Trinidad och USA, där experiment med adrenalin för att dölja doping förekom. Träningsläger för skyttar i Korea har fått honom att förstå innebörden i "att tappa ansiktet" – det värsta som kan hända. Tyvärr fanns och finns en acceptans för fusk på många håll, t ex i gamla Sovjet. Fuskare skickas hem, men efter ett par år är de med igen som tränare.

Som att gå till sin egen avrättning

Inför stora tävlingar är det viktigt att vara i toppform och ha bra fysisk kondition. Viktigast är att träna det man är sämst på, sa Ragnar. Det krävs också, som Torsten Ullman uttryckte det, att tacka nej till supar. För att lyckas krävs 10 % talang och 80-90 % vilja att bli bäst.

Om tävlingsskjutning med fripistol fick vi veta: Den avgörs med 60 skott inklusive provskott, och man har 70 sekunder på sig för varje skott. De åtta bästa skyttarna går till final. Ragnar förmedlade också känslan inför en stortävling: "Det är som att gå till sin egen avrättning."

Lars Eklund

Det var på Sanna hed det hände

Idrottsjubileum

Midsommardagen 1881 anordnades på Sanna hed i Närke de första tävlingarna i fri idrott i Sverige. Det är alltså nu, år 2006, 125 år sedan vårt landskap tog plats i världens mest spridda idrott.

Proffs redan från början

Det var Viktor Balck, då löjtnant vid Nerikes regemente, som blev ”den svenska idrottens fader”. Då var hans regemente förlagt på Sanna hed och Örebrobaserade ”Kongl. Lifregementets Husasrcorps” hade sina sommarövningar där. Det var alltså militärer som först tävlade i hela 18 grenar: löpningar med och utan hinder, gång,

längdhopp, dragkamp för att nämna några. Priser utgick i form av pokaler och pengar. En segrare fick 10 riksdaler, en då stor summa. Fri idrott var och blev alltså professionell med ”amatör” som ett hycklande mellanspel.

Arnes idrottsarv

Skribentens farfar Johan Erick Upling var husar under åren 1873-1907. Vid tiden för tävlingarna var han 27-årig korpral med högsta betyg i gymnastik och fäktning. Jag vill gärna tro att han tävlade men helt säkert var han på plats. Kanske gav han mig ett ”idrottsarv”.

Arne Upling

Löjtnant Viktor Gustaf Balck

Husar Johan Erick Upling

Slöjdgatan 8
Box 1433
701 14 ÖREBRO

NCC
FÖRVÄNTA DIG MER

Tfn: 019-17 75 00
Fax: 019-18 31 70
www.ncc.se

Evert Fransson

*Kriget var över
livet började 1945
frihet och ljus.
Kumla-Frasse
gränslade åter
jordbanecykeln
en sprinter-JAP
provisoriska banor
blev till speedway
och Frasse åkte
som tiden stått stilla
sen trettioalet
Indianernas stjärna
upp i femtioåren
namnet står sig
i minnets backspegel*

Dikten är skriven av vår medlem Arne Upling
och finns med i samlingen "*Eyravallen ligger i Örebro*".

Utställningen "**Kumlaidrotten genom tiderna**" visas
från mitten av maj på vårt idrottsmuseum.

Välkommen dit!

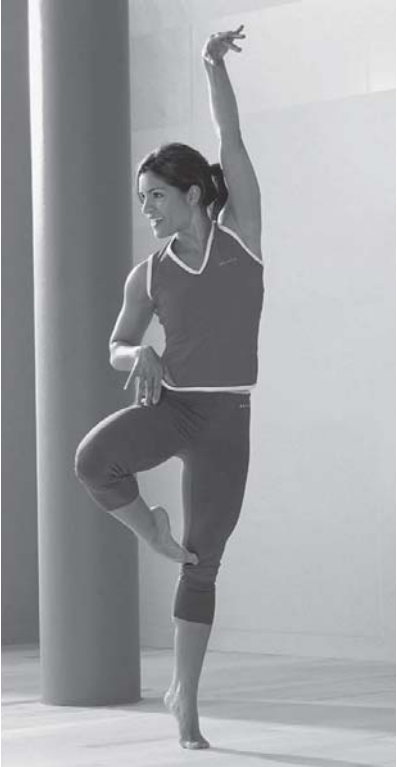
Fler än 150 000 villaägare är bättre försäkrade – med vår hjälp

Är du säker på att ditt hus inte har mögel i grunden eller något annat problem som bör åtgärdas? För att kunna slappna av och njuta av ditt boende kan Anticimex Trygghetsavtal vara en bra idé. Fler än 150.000 husägare har valt vårt försäkringspaket med bl.a. försäkring mot äkta hussvamp och självriskeliminering vid vattenskador. Vi håller helt enkelt koll på ditt hus och hjälper dig om det skulle uppstå några problem. Kan vi hjälpa dig?

Kontakta vårt kontor i Örebro på 019-25 10 60 eller besök anticimex.se om du vill veta mer om Anticimex Trygghetsavtal och sunda miljöer.

Anticimex
ATT FÖREBYGGA OCH SKYDDA

RÖHNISCH
women only

VÄLKOMMEN!

ICA Supermarket **City** **Parcken**
Krämaren Brunnsparken

ALLA DAGAR
7-22

Allt inom lås & järn

Låstjänst

www.lastjanst.net

<p>Örebro Låsaffär Drottninggatan 37 Tel 019-10 5410</p>	<p>Örebro Järnaffär Köpmangatan 48 Tel 019-689 90 90</p>
<p>Kumla Låsaffär Sveavägen 8 Tel 019-57 00 67</p>	<p>Köping Låsaffär Sveavägen 23 Tel 0221-711 20</p>
<p>Lindesberg Låsaffär Köpmangatan 5 Tel 0581-158 05</p>	<p>Västerås Låsaffär Björnövägen 8 Tel 021-18 00 92</p>

"Både ekonomi och prestanda"

NETTOKÖP

Kungsgatan 19. ÖREBRO
Tel 019-13 35 12 www.nettokop.com
Vard. 10-18, Lörd 10-16

Nu finns vi även på Aspholmen
Radiatorvägen 2, tel 019-12 22 90
vard 10-19, lör 10-16, sön 11-16

En paus för alla tillfällen.

Vi har kryssningar till Helsingfors,
Åbo, Tallinn och S:t Petersburg.
Dessutom Gourmetkryssning, Relax-
kryssning och flera olika alternativ på
Konferenskryssningar.

För mer information kontakta Silja Butiken Örebro, Köpmangatan 36,
tel 019-611 60 40, eller Silja Line, tel 08-22 21 40. www.silja.se

SILJA LINE

Vi placerar hyresgästen i centrum.

Telefon 019-100 100 • www.asplundsfastigheter.se

LÄNSGÅRDEN

– en värd för alla!

Länsgården Fastigheter AB

Telefon 019-602 39 70
e-post: info@lansgarden.se
www.lansgarden.se

STADSKANSLIET

Örebro
www.orebro.se

www.olis.nu

Örebro Läns Idrottshistoriska Sällskap har fått en egen hemsida. Adressen är den du ser som rubrik här ovan. På Sällskapets hemsida får du mycket värdefull information.

På *Startsidan* hittar du information om sådant som nyligen har inträffat. På den här sidan hittar du just nu två bilder: På den ena finns Ragnar Skanåker, som medverkade och gladde oss vid årsmötet den 22 mars. Bredvid honom finns Pia Sundhage, svensk damfotbolls grand old lady, som berättade om damernas KIF inför den allsvenska starten. Vid den trivsamma och välbesökta caféträffen den 20 april medverkade även Karin Tellås och ÖSK:arna Patrik Walker och Björn Åqvist. Dixie Eriksson ledde initierat det trevliga samtalet.

Under rubriken *Caféträffar* informerar vi om våra sex träffar: tre på våren och tre på hösten, som hålls på Läns museet med start klockan 15.00.

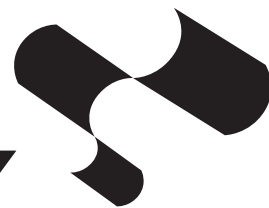
I innehållet under rubriken *Kumlaidrotten* berättar vi just nu om den utställning som invigs i mitten av maj.

Ur arkivet är rubriken på sådant vi gärna vill påminna om. Just nu kan du se ett bildspel som berättar om festligheterna i samband med utställningen 2005 "Berättelsen om Orvar Bergmark".

Namnen på dem som arbetar i Sällskapet hittar du under rubriken *Funktionärer* och där finns även information om hur man blir medlem i vårt Sällskap.

Ansvarig redaktör för vår hemsida är den nyblivne styrelseledamoten Reinart Johansson. Han tar gärna emot tips om vad som kan passa att publicera på vår hemsida.

trio tryck

Postadress: Trio Tryck AB • Box 1504 • 701 15 Örebro

Besöksadress: Aspholmsvägen 4 • 702 27 Örebro

Telefon: 019-20 74 30 • Fax: 019-20 74 39

Hemsida: www.triotryck.se • E-post: triotryck@triotryck.se

74.

Lasse började sin idrottsbana med handboll och bandy. Men när han en gång börjat med diskuskastningen, fick de två bollidrotterna endast hobbykaraktär, men mycket bandy spelar han.

Han började som stjärna i Skolungdomens, där han alljämt håller rekordet i diskus med 46.87.

1954 tog Lasse sitt första SM i diskus, sedan dess har han varit vår absolut bästa i grenen.

1955 kunde han på grund av skada inte ställa upp, men 1956 och 1957 var han säker mästare.

Förra året blev Lasse mycket populärt vald till friidrottslandslagets kapten.

Bästa resultatet — 53.97 — är bara halvmetern från Roland Nilssons svenska rekord. Landskampsinsetserna förra året är fina: Tyskland 1:a, Finland 1:a och Italien 2:a. Totalt har Lasse avverkat 18 landskamper.

I det civila är Arvidsson skol lärare — och omätligt populär bland sina elever, förstås.

Lasse Arvidsson

HÄLLEFORS AIF

Bilden är hämtad ur tidningen REKORDS Samlaralbum 26/6-58